

מלבסקי שלום

בן אברהם ואסתר. נולד ב-18.8.1931 בירושלים. למד בגן-ילדים, בבית-הספר העממי "תחכמוני" אשר בו הצטרף, בלמדו בכיתה ו', לשבט הצופים על שם נטר, שבו שימש גם כמדריך, ולבסוף — בבית-הספר התיכון בבית-הכרם. הצטיין בנועם הליכותיו, בכשרון הביטוי (היה כותב יומן) וכן בלימודים ובספורט. עסק בצילום (הוא מקצוע הוריו) והצטיין בו. היה בדעתו לנסוע אחרי שתי שנות

השירות לחוץ-לארץ, להשתלם בצילום צבעוני וקולנועי ולחזור לארץ ולפתח בה מקצוע חדש זה. שירת בגדנ"ע בירושלים ועם פרוץ מלחמת-השחרור התגייס גיוס מלא, על אף גילו הצעיר שלא חייבו לכך, ולא שקט עד שהועבר ליחידה קרבית. לחם בירושלים ובסביבותיה (צפון ים-המלח, רמת-רחל, מקור-חיים, בית-הכרם) וגם השתתף בליווי שיירות עם השיירה האחרונה ירד לגוש עציון אשר ממנו שוב לא חזר.

הופקד עם כיתתו על המשלט הרוסי (משלט המנזר) הצופה ושולט על דרך חברון-ירושלים. נקודה זו היתה הקשה והמסוכנת בנקודות הגוש. כאן עמדו המגינים בקרבות מתמידים עם אויב מטריד ועם תחבורה ערבית אשר נותקה על-ידהם. ביום 13.5.1948, יום ההתקפה הרצחנית של הלגיון הערבי על הגוש, נפל שלום על משמרתו בהגינו על חבריו. אז לא מלאו לו עדיין 17 שנה. הועבר להר-הרצל בירושלים ב-17.11.1949. בשעה שטיפל בפצוע אשר הוציאו משדה-הקרב וסיכן בשל כך את חייו היו דבריו האחרונים אל חברו: "אתם תסוגו במהירות האפשרית, כי בעוד 8—10 דקות ישתרר כאן שקט; אין לי כדורים בברן. הסוגו! אני נשאר בעמדתי ואחפה על נסיגתכם" — לאחר שנפל הועלה לדרגת סגן לפי פקודת המטכ"ל.